

- сен - Да се маха по-скоро от земята ни. Не видиш ли, че болярите вече мърморят и не щат да плащат за войскарите си. Бойната им била дотежала. А робството не им тежеше...
- етър - Не слушай безстидния Николица и вятърничавия Иванко. Ако Фридрих Червената брада наистина събира сто хиляди души и премине с тях през нашите земи, Исак Ангел няма да гледа равнодушно как кръстоносците прекосяват Бизанс. И ако се стигне до бран между Фридрих и ромеите... Можем да се намесим да му помогнем и си възвърнем Средец и Долна земя. За какво мислиш?
- сен - За Елена и детето.
- етър - Промъкнали са се вече.
- сен - Не, не мога. Ще ида да видя.
- етър - Безумен ли си? По всички друмове дебне смъртта.
- сен - Смъртта заплашва живота и на сина ми.
- етър - Не. Не бива да играеш с живота си. Ловечката крепост се държи само защото знаят, че си тук. Ако стане нещо с теб градът ще поиска да излезе извън стените, за да подири храна до насита. Опасно е...
- сен - Но Исак Ангел вече се оттегля.
- етър - Дявол го знае! Може да е примка. *Да ни изидат навън...*
- сен - Не! Няма да им дадем крепостта. Всички ще умрем, но Ловеч няма да дадем!... Но детето? Ако ги заловят? Исак е злобен. Може да го убие или ослепи.
- етър - ~~Днес отслужихме молебен за спасението на царицата.~~ Свети Димитър ще ги закриля.
- сен - Иди, прегледай стражата!
- Петър излиза. От другата страна бавно се промъква Калоян.